

flaaes sammen og gjøres overordentlig simpelt ved at stilles under en høiere og vellønnet Mand, som stod for det Hele, og som havde enkelte yngre Mænd under sig, der stiftede og kunde betragtes som hans Adjutanter, om jeg tør bruge det Udtryk, og placeredes paa forskjellige Steder. Naar de to Brancher paa denne Maade bleve forenede, troer jeg, at vi vilde komme til en simpel og forholdsvis billig Bestyrelse. Hvorvidt der er Anledning til at gjøre nogle af Hovedlandveiene til mindre Landeveie, er et Spørgsmaal, som aabenbart ikke bør afgjøres ved Finansloven, da det vilde gaae ud paa en Forandring i en bestaaende Lov, hvorved de Paagjældende ganske vist maage have Leilighed til at gjøre deres Interesser gjældende; thi det er ganske vist, at Veiene ville komme i et ganske andet Forhold til de enkelte Amter, naar de gjøres til mindre Landeveie, end som Hovedveie; at en saadan Ordning vilde medføre stor Bekostning for de Paagjældende, er en Paastand, jeg ikke skal afvise, men hvorom Spørgsmaalet, som jeg troer, ikke foreligger her. — At Mærkestene, som findes paa Veiene, skulde feies ud og gjøres til Gjenstand for Salg, kan vistnok ikke være det ærede Medlems (Madsens) Mening, som hentyder dertil; der kan tvistes, om Mærkestene ere saa vigtige, at en Veie uden dem ikke kan vedligeholdes ordentlig, men at plyndre Mærkestenene fra den Veie, hvor de nu findes, medens de for den hele Forvaltning ere et Gode og deres Vedligeholdelse ikke koster Noget, det troer jeg dog ikke vilde være hensigtsmæssigt. Forsaa-
vidt man har meent, at Veivæsenets forholdsvis høie Kosti-barhed skulde komme deraf, at der ikke var tilstrækkelig fri Konkurrence, kan jeg forsikre de ærede Medlemmer, at nu bortliciteres Alt. Naar jeg i den Henseende skulde gjøre en Bemærkning, saa vilde det snarere være den, at man maastee gaaer for vidt, idet man anseer sig i den Grad bunden til Licitationerne, at man undertiden vistnok kunde faae Arbeidet udført billigere ved Alford; ved Amtsveiene vilde der i alt Fald i mange Tilfælde fremkomme ikke ringe Besparelser, ved at kassere samtlige Licitationsbud og underhandle underhaanden med de Paagjældende; man vilde da som oftest faae dem til at overtage Arbeidet,

ikke blot for Overslagssummen, men endog for Mindre. Særligt skal jeg bemærke, at Tilsynspersonalet ved Veivæsenet allerede er betydeligt indskrænket; i det ene Navn, jeg har været Minister, ere saaledes 2 Ingenieurposter gaaede ind, idet flere Distrikter ere slaaede sammen, efterat en væsentlig Deel af de nye Arbejder var blevne færdig. Hvad angaaer Bevillingen til Undersøgelse og Udarbejdelse af Planer, vedkommende Jernbaneanlæg, som den ærede Rigsdagsmand (Madsen) har bragt paa Bane, skal jeg kun udtale, at ingen Grundeier er personlig ansvarlig for Tilstedeværelsen af de Mærkepæle, som stilles op paa hans Jord, og at naturligtvis Enhver er berettiget til Erstatning for den Skade, som derved er skeet. Forresten skal jeg bemærke, at naar en Stok, der skal tjene til Veiledning ved Nivellementet, stikkes ned i Jorden, er det kun ganske undtagelsesvis, at der tilspies vedkommende Eier nogen Skade, navnlig en saadan, som kan aflaaes i Penge og passende kan gjøres til Gjenstand for Erstatning; men er der ved slige Undersøgelser tilspiet den Paagjældende nogen Skade, er det en Selvfølge, at han skal have Erstatning. — Hvad Sanflugtens Dæmpning og den dermed forbundne Plantning angaaer, da veed man jo, at dette Forhold først for ganske nylig er reguleret og omreguleret ved Love, som ere vedtagne af Rigsdagen og stadfæstede af Hans Majestæt Kongen. Jeg skal imidlertid villigt udtale, at det ogsaa er min Mening, at man ikke har været ganske heldig i de deri indeholdte Bestemmelser, og jeg kan tilspøie, at der i Ministeriet ligger et allerede fuldkommen udarbejdet Forslag, som gaaer i en anden Retning, medens jeg dog maa udtale som min Mening, at man ikke skal haste altfor meget med at omgjøre, hvad der nylig er reguleret. Jeg har imidlertid den Tro, at dette Forhold trænger til en Omordning. Hvad den dermed forbundne Plantning angaaer, skal jeg gjøre det ærede Medlem, som berørte denne Sag, opmærksom paa, at Spørgsmaalet ikke blot dreier sig om den Sum fra Statskassens Side, hvorfor der plantes, men at det tillige er Planteurens Dygtighed, der er af Vigtighed. Det er nemlig altfor vist, at de unge Planter og endnu mere Frøet. — som kun